

א.ד.

פרוטוקול מס' 120/ד'

מישיבת ועדת הכספים

התקיימה ביום ג', ה' בתמוז, תשט"ו - 28.6.55 בשעה 8.45

נ ר כ ח י ם :

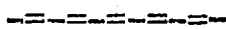
- חברי הוועדה: היו"ר י. גורי
 ח. אריאב
 ש. בז'רנו
 א.מ. גנחובסקי
 ש. דיין
 ק. לוז
 ח. למדן
 א. הרצפלד
 י. פורדר
 א. ציזלינג
 ח. רוזנין

מוזמנים:

- מזכיר הכנסת -
 ד"ר קיטרון - מטעם משרד המשפטים
 מר הניג - מטעם משרד האוצר
 מר בר-סלע - המנהל הכללי של משרד הסעד.

סדר-היום:

אישור להחקיקה מעלית בבנין הכנסת.
 המשך הדיון בהצעת חוק לחיקוק פקודת
 מס רכוש חקלאי, תשט"ו - 1955.
 העברות מסעיף לסעיף בהקשרי המשפטים.

היו"ר י. גורי: אני פותח את הישיבה.

אישור להחזקת מעלית בבנין הכנסת

היו"ר י. גורי: המכתב הבא נתקבל מאת נשיאות הכנסת:

" במסגרת המאמצים לשיפור תנאי העבודה של חברי הכנסת
 בבנין הנוכחי בו מתעחדים לשכון עוד בארבע השנים הקרובות -
 הוחלט בישיבת יושב-ראש הכנסת והסגנים מהיום - להתקין מעלית
 מקומת הקרקע עד לקומת הגג.

הוצאות ההתקנה הן בגבול של 16,000 ל"י.

אנו מבקשים אישור הוועדה להשתמש בסכום זה מתוך
 הרזרבה של תקציב הכנסת".

מר רוזני: רצוני רק להוסיף שאח המעלית אפשר יהיה

להעביר לבנין החדש, ומסתבר שאפשר יהיה
 לחסוך על-ידי כך סכום שהוא בגבולות של 11,000 - 10,000 ל"י.

אם תהיה מעלית עד הגג, אפשר יהיה להשתמש
 בגג כמקום מנוחה בערבי הקיץ.

א.ד.

ח. אריאב: אינני מביע דעה בנוגע להתקנת המעליח, אולם לדעתי יש דבריה החשובים מזה. לדעתי יש להתקין איורור במזנון ובחדרי הוועדות, ואני מביע משאלה להביא לנו הצעת תקציב לביצוע הדבר.

מר רוזמי: אני אברר זאת.

היו"ר י. גורי: חושבני שאפשר לסמוך בנדון על נשיאות הכנסת.

י. פורדר: אני מציע לאשר זאת. קשה לנו להביע דעה בענינים מכניים השייכים לניהול המשק.

א.מ. גנחובסקי: אני חוזר לענין החנות הידועה. יש לדאוג לכך שהכנסת לא תתפזר בטרם תוסר החרפה, והענין הינו דחוף.

היו"ר י. גורי: ועדת הכספים אינה צריכה לדון שוב בענין זה, כי היא דנה בו כבר מספר פעמים, בוועדה לא היו חילוקי דעות, השאלה היא רק מה היא הדרך הטובה ביותר להסדרת הענין כיוון שהשאלה נתעוררה, אני מוכן לכתוב שוב לנשיאות בנדון.

הוחלט לאשר התקנת מעליח בבנין הכנסת מתוך הרזרבה של תקציב הכנסת.

הצעת חוק לתיקון פקודת מס הרכוש החקלאי, תשמ"ו - 1955

ח. אריאב: אין לי הערות להצעת החוק. משאלתי היא - ואותה הבעתי מעל במת הכנסת וגם הבנתי ששר האוצר אינו מתנגד לה - להכניס תיקון לפיו יהיו בתי-האריזה הממוכנים כבחינת מבנים חקלאיים ולא מבנים תעשייתיים, כפי שהט נחשבים עתה. אני מבקש רק שהיועצים המשפטיים ייעצו לי באיזה סעיף להכניס תיקון זה.

ק. לוז: אינני מתנגד להצעה, אולם לדעתי היא מהווה נושא חדש.

מר הניג: את השאלה הזו יש להפנות למר עקביה. לי נראה שיש להבחין בין בית אריזה לבנין תעשייתי, כי העלצה שאין מייצרים בו מוצר חדש עדיין אינה אומרת שהוא אינו בנין תעשייתי, יש הרבה מבנים תעשייתיים שכל תפקידם הוא לארוז מוצרים.

היו"ר י. גורי: השאלה היא אם יש להפלות בין בית אריזה העוסק באריזת תפוחי-זהב לבין בנין תעשייתי העוסק בעיבוד מוצרים חקלאיים.

א. ציזלינג: אינני מתנגד למחן הקלה לבתי אריזה, אולם אני ארצה להרחיבה לגבי כל המפעלים המעבדים בחקלאות את החוצרת.

מדוע תחילתו של סעיף 2 היא ב-31.3.55?

מר הניג: לפי החוק יש להכין את הפנקס יום אחד לפני התחלת שנת הכספים, ולכן נותנים תוקף מ-31.3. ולא מ-1.4.

א. ציזלינג: מוטב לדעתי לכתוב את התכץ ולא באופן סתמי.

אני מבקש להכניס שלושה אלמנטים ואחד אלטרנטיבי. אני מציע להוסיף סעיף האומר, שבמשך שנת הכספים הזו יהיו פטורים ממס רכוש חקלאי כל השטחים, פרט לשטחי השלחין. אם הצעה זו לא תתקבל, אציע לכתוב: אולם בתנאי כי במשך שלוש שנים לא יהיה סכום המס המוטל על כל יחידה מכל כפר גדול מטכום המס שהיה מוטל על הכפר אילו לא נעשתה פעולה לפי סעיף 2.

פה נעשו שמי פעולות: האחת - אדמיניסטרטיבית, של חלוקת הכפר לשמחים, אולם אגב פעולה זו נעשתה פעולה שניה - של מיון אחר של סוגי הקרקעות, ופירושו של דבר הטלת מס חדש. לכן אני מציע לשחרר השנה את כל שטחי הבעל ממס, או באופן אלטרנטיבי את ההצעה שהזכרתי קודם.

לדעתי אין להשלים צרי ביצוע החלוקה הזו מבלי לפתור תחילה את בעיית האדמות של הערבים הנמצאים בארץ ואשר נתפסו על-ידי ישובים יהודיים על-ידי מתן פיצויים מתאימים. יש לתת פיצויים בדרך של תמורה כספית או בדרך של מתן קרקע מתאימה, הכל לפי בחירתו של הנפגע.

כן אני מציע שתינתן אפשרות למעוניינים לערער

על החלוקה.

בהתאם לטעיף (2), זכות הערעור על פנקס הכפר תהיה קיימת גם לגבי זכות הערעור על פנקס הישוב.

ד"ר קימרון:

נתבקשתי על-ידי שר המשפטים להביא לידיעת הוועדה את התנגדותו של מר פישמן, ראש אגף רישום והסדר קרקעות, לסידור המוצע בחוק. האוצר לא קיבל את ההתנגדות.

האם יש להביא שמאחורי המכתב עומד שר המשפטים?

היו"ר י. גורי:

לא, הוא נתן לי הוראה להביא לידיעת הוועדה את דעת המומחה במשרד המשפטים.

ד"ר קימרון:

זה אומר ששר המשפטים החיר לו את הפניה.

היו"ר י. גורי:

שר המשפטים מעוניין שהוועדה תדע את עמדתו של מנהל אגף רישום והסדר הקרקעות.

ד"ר קימרון:

אני מבקש שהוועדה תסמוך את ידי לכתוב מכתב לשר האוצר, עם העתק לשר המשפטים, שהנה נמסר לנו ששר המשפטים הביע את רצונו שהוועדה תתן את תשומת לבה למכתבו של ראש אגף רישום והסדר הקרקעות, ושיתוך קריאת המכתב הוכרר שיש חילוקי דעות בעניין זה. אנו נבקש במכתב ששני השרים יישבו ביניהם את העניין, כי אחרת נצטרך להזמין את באי-כח שני המשרדים על-מנת שיסבירו את השקפותיהם בפני הוועדה.

היו"ר י. גורי:

אני מציע שנשמע את דעתו של המומחה לעניין, ונזמין לישיבה את מר פישמן.

א. ציזלינג:

זה מקרה בלתי רגיל שמופיעים שני גופים ממשלתיים ומביעים בפני ועדת הכספים דעה הנוגעת אחת את השניה, עד כדי כך שאחד מהנציגים מציע להחזיר את החוק. תמוה הדבר שהעניין לא נתברר די צרכו בטרם הונח על שולחן הכנסת. לאחר שהחוק הונח על השולחן, חייבת ועדת הכספים להפנות את תשומת-לב הממשלה למצב זה.

היו"ר י. גורי:

אני מציע להזמין את מר עקביה לישיבה.

מר הניג:

אני חושב שוועדת הכספים חייבת להפנות קודם-כל את תשומת-לב השרים לעניין, ולכן אני מציע לדחות זאת למחר. אני אודיע לשני השרים, שבמקרה ולא יחול שינוי במצב נצטרך להזמין את באי-כח שני הגופים על-מנת שיסבירו לנו את השקפותיהם הנוגדות לחוק.

היו"ר י. גורי:

הצעת היו"ר - נתקבלה

אישור שימוש בעודפים בתקציבי המשרדיו הממשלתיים.

משרד החינוך והתרבות:

א. ציזלינג: כיצד אירע שבסעיף "הוראת מלאכה" נשאר עודף של 16,500 ל"י, קרוב לשליש מכל התקציב? מדוע נשארו עודפים כה גדולים בסעיפים "הכשרת מורים", המחלקה לתזונה וגדנע?

היו"ר י. גורי: אני חבור שעלינו להפנות את לבו של שר האוצר לעובדה, שאנו נתקלים בסעיפי תקציב בהם נשארו עודפים ניכרים, והדבר מעורר את תמיהת חברי ועדת הכספים היוזעים עד כמה נלחם כל משרד על הגדלת תקציבו בכל המעיפים. יש מקום לכתוב לשר האוצר - ובמידה שזה נוגע למשרדים אחרים לשלוח להם העתקים - על כך באופן כללי, ואינני חושב שיש צורך לחפל בכל העיף וסעיף בנפרד. יש להדגיש שלדעת הוועדה שיטה זו אינה רצויה ויש להימנע ממנה בעתיד.

מר בן-דרור: אני מוכן להמציא את הבאורים בכתב.

היו"ר י. גורי: אני מאיע לאשר את השימוש בעודף ולכתוב את המכתב לשר האוצר.

השימוש בעודפים בתקציב משרד החינוך והתרבות (בהתאם למכתב אגף התקציבים מס. 10/01/39 מתאריך 20.6.55) א. ש. ר.

השנויים בתקציב משרד הבריאות (בהתאם למכתב אגף התקציבים מס. 07/01-32 מיום 12.6.55) א. ש. ר.

השנויים בתקציב משרד המסחר והתעשייה לשנת 1955/56 (בהתאם למכתב אגף התקציבים מס. 13/01-25 מ-6.6.55) א. ש. ר.

השנויים בתקציב משרד החינוך והתרבות (בהתאם למכתב אגף התקציבים מס. 10/01-27 מיום 9.6.55) א. ש. ר.

תקציב משרד הבריאות:

א. ציזלינג: אני מציע לא לאשר את ההקטנה, ועבור הסקר לבקש תקציב נוסף.

ק. לונז: המדובר הוא באישפוז חוץ, שנחאפשר בבתי-חולים ממשלתיים.

א. הרצפלד: אני מציע/שמא אפשר לקצץ בטעיף פחות חיוני מאשר אישפוז. לבדוק

א. ציזלינג: עלינו לאשר את הסכום של 10,000 ל"י עבור הסקר מתוך הרזרבה של המשרד.

מר בן-דרור: האוצר אינו יכול להסכים לכך.

השנויים בתקציב משרד החקלאות (בהתאם למכתב אגף התקציבים מס. 11/01-24 מיום 6.6.55) א. ש. ר.

השנויים בתקציב משרד החקלאות (בהתאם למכתב אגף התקציבים מס. 11/01-16 מיום 30.5.55) א. ש. ר.

היו"ר י. גורי: אשר לשנויים בתקציב משרד הבריאות - אנו נכתוב שהוועדה מוכנה לאשרם אם אין כל מוצא אחר, אבל ההצעה היא למורת-רוחה של הוועדה והיא מבקשת את שרי האוצר והבריאות למצוא כיסוי אחר להוצאה זו.

אני מציע לאשר את השנויים על-חשבון טעיף אחר או על-חשבון הרזרבה.

א. ציזלינג:

הוצעה לא נתקבלה

שנויים בתקציב משרד הסעד:

בישיבה הקודמת נחשברו מספר בעיות והוחלט להזמין את מנהל משרד הסעד.

היו"ר י. גורי:

מר בר-סלע: יש כאן שלושה טעיפים הדורשים הסבר: סידור ילדים בצורות שונות, עזרה לנפגעי המלחמה ועזרה לנכי מלחמת העולם. מה שנוגע להוצאות החזקה - אלה כספים שהוצאו במשך השנה ואושרו אלא שהחשבונו לא הגיעו אלינו והחשב הכללי לא אישר אותם כהתחייבויות משום שלא הומצאה לו האסמכתא.

הטיפול בנכי מלחמת העולם נמסר למשורד הסעד לאחר משא ומתן ארוך ומייגע בינינו לבין משרד הבטחון בהשתתפות משרד האוצר. זוהי פעולה חדשה לגמרי שלנו, ואנו הסכמנו לקבלה בתנאי שיוקצב סכום מסוים למטרה זו.

אשר לנפגעי מלחמת השחרור, הרי במשך השנים התנהלה הפעולה ללא ביקורת מתמדת של התיקים השונים. במשך שנת התקציב שחלפה חמלנו על העובדות הטובות האלו לבדוק את התיקים ולברר אם יש כאלה שבינתיים הסתדרו בעבודה, והביקורת הראתה שיש לפסול כגון וכמה אנשים שקיבלו את העזרה.

לגבי סידור הילדים, הרי פה לא מצאנו את הדרך הנכונה כדי להגיע לכלל הסדר עם החשב הכללי לגבי ההתחייבויות. החשב הכללי מרשה לנו להתחייב - והמדובר הוא על גני-ילדים, מעונות יום וגם לגבי החזקת ילדים במוסדות סגורים - בגבולות התקציב. אנו טוענים תמיד לאוצר, שיש מוסדות שאנו מאשרים להם את הסכום, אולם הם אינם מוציאים אותם במלואו היות וחסריים להם מספר ילדים. כאן מופיע עודף, אולם האמת היא לגבי מוסדות יום ומוסדות סגורים שאי-אפשר לומר שהסכום לא מנוצל, אלא שהוא לא מנוצל בגלל סידור בלתי-מניח את הדעת בינינו לבין האוצר.

ה. רובין: כאן מופיע פרט חדש "הקצבה מיוחדת לחג הפסח". אני מבקש לדעת אילו ארגונים קיבלו את הכסף ומה הביקורת שאמנם הוא הוצא למטרה זו. קשה לי להבין לשם מה יש צורך לחלק כסף באמצעות ארגונים כאשר יש בכל מקום לשכת סעד.

מר בר-סלע: ההקצבה המיוחדת לחג הפסח ניתנה לאחר משא ומתן שניהלנו עם שר האוצר בקשר להעלפת מחיר המצות עם ביטול הסובסידיה. בעקבות ההעלאה היה עלינו לתת סכום יותר גדול ללשכות שלנו, ללשכות העירוניות וגם לבודדים שהיו מקבלים תמיכה זו. במלה "ארגונים" החכונו למוסדות, כי בדרך-כלל לארגונים לא ניתנת תמיכה לחג הפסח אלא כאשר הם ממציאים רשימת אנשים שלהם נועדה התמיכה. אשתקד היה מפעל קמחא דפסחא, וכיוון שהשנה ההיקף היה יותר גדול הגדלנו את הסכום ונתנו גם למוסדות חסד, מוסדות זקנים ופנימיות של ישיבות.

א. ציזלינג: ההסברים של מנהל משרד הסעד מחייבים שלא לאשר את ביטול הסכום של 28,000 ל"י שנועד לילדים אלא להעבירו לשנה הבאה כחוספת לתקציב ההוא.

מר בר-סלע: הצעת חבר-הכנסת ציזלינג נראית בעיניי אמנם קיבלנו תוספת, אולם היא אינה עונה על הצרכים.

היו"ר י. גורי: אם מקבלים הצעה זו פירוש הדבר שנצטרך לחפש מקורות אחרים לסעיפים הללו.

אם נקבל הצעה להורזה מסעיפים אחרים נוכל להטכים לכך.

מר בן-דרור:

מר בר-סלע:
אני רואה מוצא לכך בטעיף "תרומת ישראל ליוניצ"ף" - 25,000 ל"י. מטודנו היו משלם 25,000 ל"י דמי חברות ליוניצ"ף כאשר השער היה לירה-דולר. כאשר הוחלף השער היה עלינו להכפיל את הסכום, היות והמשלחת שלנו באמריקה מענה שלא נאה להקטינו. האוצר הבטיח למצוא הסדר לכך.

ח. רובין:
אני מציע לא לאשר את השנויים בטרם נקבל את הפירוט למי הומצא הכסף מהקצבה המיוחדת לחג הפסח. אני מבקש לקבל את רשימת הארגונים כי אני אושש שמא המדובר הוא במוסדות ולא בארגונים.

א. ציזלינג:
בנדון זה שמעתי מבאי-כח הממשלה שתי הודעות טותרות. אתמול השיב בא-כח מטוד האוצר שהקצבה באה בגלל "פסח שני" ואילו היום אנו שומעים הסבר שונה ממנהל מטוד הטעד. אני מבקש לא לאשר את השנויים בטרם נקבל תשובה מוסמכת.

היו"ר י. גורי:
אני לא הייתי מסרב לדחות את ההצבעה כדי לקבל הסברים, אני רק מפנה את חשומת-לב חברי הוועדה לכך שאינני רואה כל אפשרות לספל בדבר בישיבת מחר, ופירושו של דבר כי הענין ישאר חלוי ועומד.

אני מציע לא לעכב את הדיון ולהצביע על כך.

אני מציע להעביר את הענין לטיפולם של יו"ר הוועדה ועוד שני חברים בזמן הפגרא.

ח. למדן:

אם כך - יהיה צורך לספל גם בעניני אחרים.

היו"ר י. גורי:

(המשך הישיבה רשם א.ס.)

א. ציזלינג:

אינני מסכים שייווצר מצב, שהמוצר יגיד
אחר-כך לוועדת הכספים ולכנסת השלישית:
הייתי חייב לפעול משום שלא היתה ועדת כספים. הרי הכנסת וועדותיה
קיימות עד הרגע שמתכנסת הכנסת השלישית. אינני מסכים שתינתן תשובה
למוצר כי אין אפשרות לקרוא לוועדת הכספים. אם יוטב-ראש הועדה,
או הסטלה, או חברי-הועדה ידרשו לכנס את הועדה - צריך לכנסה.

היו"ר י. גורי:

זאת אני יודע, זו לא היתה תשובה
קונסטרוקטיבית. ברור שאם יהיה הכרח

תקרא את הועדה.

א. ציזלינג:

לענין: אני מציע לא לאשר את הסכום של
28,500 ל"י והסכום של 20,500 עד

שיובאו ביאורים לענין זה.

היו"ר י. גורי:

אצביע את שתי ההצעות, כל אחת בעד ונגד.
ראשית אצביע את ההצעה שהסכום של 28
אלף ל"י, המצטרף מסכומים הנוקדשים לטוסדות ילדים ונוער, לא יאושר
השימוש בו לטטרות אחרות והוא יועבר לתקציב של שנת 1955/56, כלומר,
להשתמש בסכום זה כדי לכסות חלק מההוצאות של שלשת החודשים, ולשחרר
את הסכומים לחודשים הבאים.

הצבעה

ההצעה בתקבלה

א. ציזלינג:

אני מבקש להפריד את ההצבעה ולהצביע
קטע-קטע. אני רוצה להצביע בעד חלק
שהצעת האוצר. אני מציע לפרק את הרשימה לשלושה חלקים: א) רשימת
טוסדות הילדים; ב) ההקצבה לחג הפסח; ג) השאר.

היו"ר י. גורי:

אצביע את ההצעה לא לאשר לפי טעה את
הסכום של 20,500 ל"י, עד שלא יובאו

ביאורים נוספים.

הצבעה

ההצעה בתקבלה

א. ציזלינג:

אם מצד אחד הפחתנו 28,000 ל"י ומצד שני
20,500 ל"י, הרי ההפדוש הוא 7,500 ל"י.

מר בן-גוריון:

אבל אתם אינכם קובעים באיזה סעיפים יש
להשתמש בסכום של 7,500 ל"י.

היו"ר י. גורי:

אנו סוברים זאת לשיקול דעתכם.

הצבעה

אושר השימוש בסכום של 7,500 ל"י

שהוחלט

היו"ר י. גורי:

אכתוב סכתב לשר האוצר/לעכב את האישור
של הסכום של 20,500 ל"י, וכן להשתמש
בסכום של 28,000 ל"י לאותן טטרות מסכום זה בועד בתקציב לשנת 1954/55
עד ה-30 ביוני. כל השאר, בתחום האיזון, אושר.

הישגות עונתיות תשנ"ה של משרד המסד 1954/55 לשימוש בשנת 1955/56

(קורא מכתב מטעם האוצר מס' 17/01-42
ס-22.6.55)

היו"ר י. גורין

ה צ ב ע ה

השימוש בעודפים, כנ"ל - אושר

קיבלתי מכתב משרד האוצר וכו' בקשה כי
ועדת הכספים תאשר את ההחלטה **בניגוד**

היו"ר י. גורין

החלפת סדרות ופדיון שוברי מסים.

(קורא נוסח ההחלטה)

סר הניגוד: לפי החוק משנת 1952 בקשר להחלפת סדרות,
מי שהחליף סדרות ונתן סלווה, ויש בטלווה

זה עודף על 5 ל"י - נותנים לו שובר מסים. לפני כמה שבועות הועדה
החליטה שכל אלה שקיבלו שוברי מסים ואין להם אפשרות להשתמש בהם מפני
שאינם חייבים מסים, הממשלה רשאית לפדות אותם. לפני שבועיים נתנו
ארכה להחלפת סדרות **ללא** שללא הספיקו להחליף, גם הם יצטרכו לתת 10%
טלווה וב-10% אלה יש עודפים של פחות מ-5 ל"י. על עודפים אלה צריך
לתת שוברי מסים, ואחר-כך יצטרכו לבדוק אם אנשים אלה חייבים מסים
או אינם חייבים. נגיד בנק ישראל אשר שזה יעלה יומא ושמוטב בלי לבדוק
לתת כסף עבור עודפים אלה.

ה צ ב ע ה

הצעת האוצר, כנ"ל - אושרה

דו"ח מסי מכס ובלו (שבני העריף) (תיקון), תשט"ו - 1955

ש. בז'רנו: אני מבין שהכנסת רשאית לא לאשר העלאת
של מס ואז נשאר בתוקף המצב הקיים.
היא איננה רשאית לשנות את הצו ששר האוצר יוציא, אין היא יכולה להגדיל
או להקטין. האם זו היתה הכוונה שלנו?

היו"ר י. גורין: בעצם תיקונים אלה באים בעקבות הצעותיה
של ועדת הכספים שדנה בשאלה פעמים אחדות.

סר בזק: לפי ההמלצות של ועדת הכספים צריך להביא
לאישור הכנסת כל צו, בין אם הוא מגדיל
או מקטין את דמי המכס והבלו, ואילו לפי הצעת הממשלה האישור הוא רק לגבי
צו המגדיל אותם.

סר קיטרנו: הועדה החליטה שלשה דברים: (א) אישור חלקי
של פרט מסויים; (ב) אישור של כל הצו, בין
אם הוא מגדיל או מקטין; (ג) סמכות לבטל צו במקום לחכות חודשיים ולא
לאשרו.

היו"ר י. גורני:

במכתב יש תוספת, לאחר הניסוח של ההצעות:
התיקונים הפוזיצים המלה אינם גורעים
מסמכותו של שר האוצר לתקן צו מסויים תוך התקופה שבין פרסומו לבין
אישורו או ביטולו על ידי הכנסת, אם יהיה צורך בכך במקרים יוצאים מן
הכלל. סמכות זאת טובטחת על ידי סעיף 3 בחוק הקיים.

סר הניג:

אשר להקטנת דמי מכס, לא תמיד אנו יכולים
לבקש אישור-טורקס טלום הסודיות.
הפרוצדורה הזו של
בטשך 7 היננים שהחוק בתוקף לא לערוך על כך שאנו הקטנו מס. אם הכנסת
רוצה זאת יש לה אפשרות לעשותו לפי סעיף קטן (ב) - היא יכולה לבטל
צו, אבל היננסה צריכה לבוא מצדה. הצוים מתפרסמים ב,רשומות, כל חג-כנסת
קורא בהם ויכול להציע הצעה.

א. ציולינג:

אני מבין סודיות בפירסום, אבל לגבי
פרוצדורה אין הבדל. בהזדמנויות שונות
דרשתי לא רק הקטנת מכס כי אם גם הגדלת מכס, באותם מקרים שזה קשור
בהגנה על תוצרת הארץ. ולא צריך להתמקד על זה שאבר-כנסת חייב לקרוא
ברשומות, אלא על ידי הצעה ישירה מצד האוצר.

ק. לונז:

גם לי כך היה צרטה, אבל כשהתחלתי לחשוב
על הטכניקה התברר לי שאם המשלה תקטין
מס וועדת הכספים והכנסת יתחילו לטפל במגדלתו, פירוש הדבר שהדבר יוצא
מגדר הסודיות, כלומר - בותנים אפשרות לאנשים להרויח.

א. ציולינג:

יש סעיף בחוק שאפשר לבטל את הצו, מזה
אי-אפשר להטיל. ההבדל הוא שכך זה בא
לתשומת לב הועדה וכך - לא.

סר הניג:

בשנת 1949 כשאוק החוק הזה, בקשר
לאותה אישור הצו בדקנו את המצב בכמה מוצאות.
גם בו גבליה וגם במוצאות הברית, איפה שהפיקוח הפרלמנטרי הוא חזק מזה
על צוריה כמלה, בותנים אפשרות לממשלה להקטין מס בלי אישור מיוחד.

ש. בנדרבו:

על הפרלמנט לפקח על המשלה ולא לארשות
לה להטיל מסים בלי הסמכות. אבל לא להטיל
מסים - זה סותר.

ח. רובין:

ברגע שהוטל מס יש חובה לגבותו. אם הוטל
מכס שאוסר על ידי הכנסת, ואחר-כך גאה
הממשלה וטקטינה אותו, יש בזה טעם פגם באשר המשלה טקטינה מסים
שהתחייבה עליהם. טענת חה"כ לונז על סודיות אינה נכונה משום שעם פירסום
הצו ברשומות אין יותר סודיות.

ק. לונז:

אני מוכן להסכים כי גם צו הקטין את המס
יובא לאישור.

ח. רובין:

לא הבינותי את הסעיף הראשון.

סר קיטרנו:

החוק הקודם קובע ששר האוצר רשאי לתקן
את כל המסים קבועים במתת הפקודות האלה.
ישנם מקרים - כמו הקרה בטלס פורטלנד - שהבלו לא נקבע בחוק אלא על
פי צו, ונתעורר ספק אם קרה זה מכונה.

סר הניג:

היה ספק בנוגע למס שביטלו פעם, המס
סותר שוב להטיל. דעת הרוב היא שסותר
להטיל אותו עוד פעם, אבל איננו בטוחים בלמדי.

ח. רובין:

יכול להיות מקרה כזה: האוצר הטיל מט, הכנסת ביטלה אותו, למחרת הביטול האוצר מטיל שוב. אם לכך הכוונה, לא יתכן שלאחר שהכנסת ביטלה מט יוטל שנית. הטלים בטעיה 1, לחזור ולהטיל כל מט כוונתן לחזק ידי שר האוצר כנגד הכנסת. זאת נראה לי כעוקץ מיוחד כלפי הכנסת. אני מציעלמחוק את הטלים, לחזור ולהטיל.

מר הניג:

הטלים האלה אינן מכוונות למקרה שחושב חבר-הכנסת רובין, זאת אנו יכולים לעשות גם בלי הטלים האלה, הטלים האלה באות למקרה אחד בלבד: בוטל פעם מט, והאוצר מוצא, לאחר תקופה מסויימת, שצריך שוב להטיל.

היו"ר י. גורי:

לא נאמר בשום מקום שאם מט מטוייט בוטל פעם אין הטפסלה רשאית להטיל מט חדש.

ש. כז'רנו:

תלוי על ידי מי בוטל.

מר הניג:

על ידי הטפסלה.

ש. כז'רנו:

ואם בויל על ידי הכנסת?

היו"ר י. גורי:

אני מסכים שיש איזה עוקץ בנוסח זה, משום שאם הכנסת מבטלת צו, למחרת היום יכול האוצר לחזור ולהוציא. אם האוצר מטיל לא יעשה זאת, למה בחוץ ניסוח כזה? ואם הוא מתכוון לעשות כך - צריך להבטיח שלא יעשה. אני טבין שאפשר לחזור ולהטיל בעוד שנה שנתיים, אבל לא למחרת היום, זה לא מתקבל על הדעת.

ח. לטון:

אולי אפשר לקבוע בחוק ששר האוצר רשאי להטיל רק פעם אחת, או לקבוע כעבור כמה זמן סותר לו להוציא שוב צו.

ח. רובין:

אני דווקא מציע לא לקבוע זאת, כי זה עלול לטבך.

מר הניג:

הספק שהתעורר מצדנו אינו כל-כך מבוטס, דווקא יש לנו סיכויים גדולים לזכות במשפט במקרה שיהיה כזה. אבל מכיוון שהטלים, לחזור ולהטיל טעוררות אשר אינני מתנגד למחוק אותן.

אני מציע לוועדה לשקול את ההצעה להגביל לאישור גם צו הטפסית את המט, כי יש בזה קושי מדטיביסטריטי. אני רוצה להציע הצעה אחרת: במקרה של הפחתת סכס חובה על האוצר להבטיח את הצב לוועדת הכספים, והיא רשאית לבטלו - אבל איננה חייבת לדון בו, הכל לפי האלסטת ובצונה. בטעיה 2 (ב) בחוק המקורי ניתנת אפשרות לוועדת הכספים או לכנסת לעורר את העניין לפי יזמתה.

ח. רובין:

אני מציע לתת סמכות לוועדת הכספים ולכנסת לא רק לאשר או לא לאשר אלא גם לשנות.

בניח שיש בצו מסויים 30 פרטים, מחלקם יש העלאת של המט ובחלקם הקטנה, יוצא שהודעה טעם האוצר איננה מספקת.

מר מיטרוני:

בהתאם להצעה שהוצעה בטעיה 1 יהיה כתוב, על פי אחת הפקודות במקום, במחת הפקודות.

ה צ ב ע ה

סעיף 1, בשינוי שהוצע - בתקבל

סעיפים 2 ו-3

ה. רובין:
האם אין הגבלה של זמן? אם לפני עשר שנים היה תעריף הטכס על סצרך מסויים כך וכך, והוא שונה 10 פעמים; כעת מבטלים את הפרט הזה, האם פירוש הדבר שחוזר לתוספו אותו או שהיה לפני 10 שנים?

סר הניג:
אם הכנסת סרבה לאשר את הגדלת הטכס הצו פוקע תוך חדשיים; השאלה היא, אם חוזר הטכס הקודם או צריך חוק אחר?

ש. בן רנו:
אם הכנסת איננה מאשרת צו סדריים, סדוע הוא צריך להיות בתוקף עוד חודשיים?

סר הניג:
עד שאנו מעבירים את הצו לוועדה, עד שהועדה דנה ומביאה את הצו לכנסת עובדים חודשיים.

היו"ר י. גור:
אין זה ביטורק. יתכן שיהיה סקרה שבועיים לאחר פרסום הצו הועדה בפיוחד תרצה להזדרז.

סר הניג:
אין מצדנו כל התנגדות להוסיף את הפלים; אלא אם אושר או בוטל לפני כן על ידי הכנסת.

ה צ ב ע ה

הצעת סר הניג, כנ"ל - בתקבלה

הצעת חה"כ רובין, לתת סטכות לוועדת הכספים ולכנסת גם לשנות צו - לא בתקבלה

חוק סטי טכס ובלו (שנוי תעריף) (תיקון).
חש"ו - 1955, בשינויים שנתקבלו - אושר

חוק גמלאות לשרים

סר קיטרנו:
בתבקשתי על ידי הועדה לעיין בחוק הגמלאות לעובדי הסדינה, כדי לראות אם יש הורחות בחוק זה שאפשר לאכביס אותן בחוק גמלאות לשרים. עשיתי זאת, ויש 4 סעיפים שהועדה צריכה לתת את דעתו עליהם. ראשית כל - סעיף 23.

היו"ר י. גור: (קורא סעיף 23)

ק. לונ:
סה במקרה ששר סקבל קצבה באשר היא סטפר שנים עובד סדינה, והוא סקבל גם כשר, לפי סדרות אחר. לא יתכן שיקבל שתי קצבות, כעובד סדינה וכשר.

א. גינזלינג:
צריך לוטר בחוק, שהסקבל קצבה כשר לא יקבל כל קצבה אחרת, אלא אם היא עולה על קצבה זו.

מר קיטרוב: אני מבקש לצרף לדיון זה את מזכיר המשלה.

היו"ר י. גורי: העיקרון הכללי הוא, שאנו קובעים שיעור כזה וכזה של קצבה. הכנסה סכך לקור אחר סקופה ציבורית - ביטוח לאומי או קצבה אחרת - אשר בהצטרפותה טעלה את הסכום על הנקבע בחוק, יש לנכותה עד השיעור שנקבע.

א. צינלינג: זה קטור בטשכורת, לא רק בקצבה. זה"כ לסדן הציעה אחת טשתיים: או לא לכתוב בכלל, או לכלול כל הכנסה אחרת. אין זה קטור עם תגטולים כעובד כדינה.

היו"ר י. גורי: בטעלה שעוררה זה"כ לסדן צריך לדון לחוד.

מר קיטרוב: אני מפנה את תשומת-לב הועדה לסעיף 25, הדן בטלטה שושאה שנית. בהצעת המשלה, שאיר"פיושו אלטנה כל עוד לא נשאה.

היו"ר י. גורי: צריך להיות, אלמן או אלטנה.

מר קיטרוב: בסעיף 31 אני חושב שצריך לפחוק סעיף קטן (ב).

הועדה צריכה לתת את דעה גם על סעיף 48.

(קורא סעיף 48)

היו"ר י. גורי: שר יכול לקבל סכומים גדולים; למה אי-אפשר לעכב את תשלומם?

היו"ר י. גורי: גם עובד כדינה יכול לקבל סכומים גדולים.

א. רובין: אני מציע שפטור טעיכוב יהיה רק שלישי.

א. צינלינג: אני חושב שעגין זה של עיכוב טשכורת הוא אחד הדברים שצריך לגבון, אבל לגבי שר יש עוד ניסוקים, ובעיקר בגלל הכבוד. אני טאד רוצה שכל מה שטלמטע טחוק שירות כדינה יועתק לחוק בטלאות לשדים.

א. רובין: למה פועל אינו טטורדיין טפני זה? יש וטעכבים לו טהטשכורת.

היו"ר י. גורי: כאן טדובר על בטלאות ולא על טשכורת.

(קורא סעיף 49)

הטעיפים העיקריים לכנייהם יש הצעות-תיקון הם 2 ו-3, הטדברים על שיעורים ועל צירוף שנות חברות. בסעיף 2 זה"כ בדר טציע בטקום 10% עד שנתיים 40%, ובטקום 35% - 60%. סעיף 3 הוא טציע לטחוק.

א. צינלינג: בחוק הגטלאות לעובדי הדינה טהו הטכטיטום טטביע, גם כן 2/3?

היו"ר י. גורי: הטכטיטום הוא 70%, הטניטום - 20%.

א. צינלינג: לסעיף 1 - אני טגין שזה גם טתקבל - אני מציע: טטטעותו כטטטעות בחוק שירות הדינה (בטלאות). בסעיף 3 אני נגד כל צירופים, אני טציע לטחוק את הסעיף.

אם הסעיף יתקבל, אנו מציע להוסיף בו:
"אלא אם לא קיבל פיצוי, תגדול וכו'" (לפי הנוסח המקובל).

סעיף 4 אנו מבקש שיהיה כחוק שירות
המדינה (בטלות).

בסעיף 6 אנו מציע שתחשב כל הכנסה, אם
לאו - שום הכנסה. שייכללו רק בטלות או קבלתם אם הוא מקבל אותן
שהמטלה.

אנו בעד סתימת סעיף 7 או בעד שינויו,
שייכתב: "בשעה שתשלם מסמורת עובדי המדינה".

בסעיף 10 אנו בעד זה שהציע לתפול את כ
בדר, ולוטר שמומן הפסקת כהונתם כשרים היה גילם למעלה מ-60.

יש שאלה פתוחה: מה דין שר שהיה במטלה,
חדל להיות שר, בפטר כעבור 20 שנה.
היו"ר י. גוריי:

א. ציולינג:
טין כל הכול. לתקופת הביניים, עד
קבלת החוק, יקבלו רק משפחות במקרה של
פטירה, ומלה שפלאו להם 60, בזמן פרישתם משרות.

לסעיף 2: איננו רוצה ערך לחלוקה עד
שנתיים ומשנתיים עד חמש שנים, כי אין חלוקה פרופורציונלית של החודשים,
עד שנתיים 10%, שנתיים וחודש - 35%. זהו דבר אשר הגיון, אנו מציע
לקבוע סיכום לגבי גודל שיהיה שנה אחת, ואחר כך תוספת כל שנה, בנתון
אחר. אנו מציע שבעד השנה הראשונה יקבע 6% ואחר-כך תוספת של 6%
לכל שנה.

אנו מציע להעביר את החוק הזה לכנסת
השלישית. ק. לונ:

בהליט על כך סדר. היו"ר י. גוריי:

(אחריו כן: אישור תקציב הבטחון)